

17 Μαΐου 2014

Αλητεία και ασέβεια

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιεροθέου

Ένας αξιοσέβαστος Ιεράρχης της Εκκλησίας της Ελλάδος, σε Συνεδρίαση της Ιεραρχίας, στην οποία γινόταν συζήτηση για τα Κατηχητικά Σχολεία όπου πρέπει να διαπαιδαγωγούμε τα παιδιά κατά Χριστόν και με εκκλησιαστικό φρόνημα, ανέφερε έναν πολύ ενδιαφέροντα λόγο του αιμνήστου Καθηγητού Παναγιώτου Τρεμπέλα, που τους έλεγε στο Φροντιστήριο Κατηχητών της εποχής εκείνης: «Καλύτερα τα παιδιά να γίνουν αλήτες παρά ασεβείς».

Προσπαθώντας να εξηγήσω αυτόν τον πράγματι προκλητικό λόγο, μπορούσα να πω ότι με την λέξη αλήτης εννοείται εκείνος που περιφέρεται από τόπο σε τόπο, που δεν έχει κατοικία και δουλειά, κυρίως όμως εκείνος που έχει μια αγενή και προκλητική συμπεριφορά, και, κατά την εκκλησιαστική γλώσσα, αυτός που ζη έξω από τα εκκλησιαστικά περιβάλλοντα και συμπεριφέρεται απρεπώς. Επίσης, ασεβής χαρακτηρίζεται ο άνθρωπος εκείνος που ασεβεί προς τα θεία και γενικότερα αυτός που ζη μέσα στην Εκκλησία και συμπεριφέρεται ανάρμοστα, μπορεί να είναι Κληρικός και μοναχός και να υβρίζει με την συμπεριφορά του τον Θεό.

Ο αλήτης μπορεί να μη γνώρισε κάτι από τον Θεό, μπορεί να μη του δόθηκε η

ευκαιρία να ζήσει από τα μικρά του χρόνια στην Εκκλησία, να μη βίωσε την αγάπη, αντίθετα μάλιστα μπορεί από τα μικρά του χρόνια να έζησε σε αθεϊστικά και αντιεκκλησιαστικά περιβάλλοντα και αυτό αλλοίωσε τον χαρακτήρα του και την συμπεριφορά του. Όμως, είναι δυνατόν κάποτε να βρη έναν ειλικρινή άνθρωπο της Εκκλησίας, που να του δείξη το αληθινό πρόσωπο της Εκκλησίας, είναι δυνατόν να αγγίξη η Χάρη του Θεού την καρδιά του και να αλλάξη εντελώς διαγωγή, να στραφή ολοκληρωτικά στον Θεό και να ζήσει συγκλονιστικές αλλαγές στην ζωή του. Έχουμε πολλά τέτοια παραδείγματα που ληστές, πόρνες, αναρχικοί, εγκληματίες μεταστράφησαν ολοκληρωτικά και έγιναν άριστοι Χριστιανοί με αγιότητα βίου. Σε αυτή την περίπτωση ισχύει ο λόγος του Χριστού «οι τελώναι και αι πόρναι προάγουσιν υμάς εις την βασιλείαν του Θεού» (Ματθ. κα , 32).

Ο ασεβής, όμως, που ζη από τα μικρά του χρόνια στην Εκκλησία, που έχει πωρωθή η καρδιά του και δεν καταλαβαίνει τίποτε από τον ευλογημένο χώρο της Εκκλησίας, που κοινωνεί του Σώματος και του Αίματος του Χριστού χωρίς καμιά συνείδηση, αναξίως, που εμπαίζει όλα τα άγια της Εκκλησίας, που δεν δέχεται τον αγιοπνευματικό θεσμό της, που διαστρέφει τους λόγους του Χριστού, των Αποστόλων, των Οικουμενικών Συνόδων, που λοιδορεί τους Επισκόπους και όλο τον Συνοδικό θεσμό της Εκκλησίας, αυτός πράγματι είναι η μεγάλη πληγή της Εκκλησίας. Άλλωστε, όπως διδάσκει η εκκλησιαστική ιστορία, πολλοί αιρετικοί, πλάνοι, αντίχριστοι, πλανεμένοι, σχισματικοί προήλθαν μέσα από τους κόλπους της Εκκλησίας και διατύπωσαν τις πιο απίθανες διδασκαλίες. Ακόμη και διάφορα αντικανονικά έργα τα επενδύουν με λόγους αγιογραφικούς, πατερικούς και εκκλησιαστικούς. Διαστρέφουν τα πάντα προκειμένου να δικαιολογήσουν τα πάθη τους και στην πραγματικότητα εκφράζουν μια «θεολογία των παθών» τους.

Ο Απόστολος Παύλος, αναφερόμενος σε τέτοιες περιπτώσεις συνιστά στους Χριστιανούς των Φιλίππων: «Βλέπετε τους κύνας, βλέπετε τους κακούς εργάτας, βλέπετε την κατατομήν» (Φιλ. γ , 2), δηλαδή να φυλάγεσθε από τα σκυλιά, από αυτούς που εργάζονται κακώς, από αυτούς που με την περιτομή κατακόβουν την σάρκα τους. Απεκάλεσε, δηλαδή, συγκεκριμένους ανθρώπους, που ζούσαν μεταξύ των Χριστιανών, σκυλιά. Είναι πράγματι φοβερός αυτός ο χαρακτηρισμός. Αν τέτοιοι άνθρωποι ζούσαν στην σημερινή εποχή θα υπέβαλαν μήνυση στον Απόστολο Παύλο για «προσβολή προσωπικότητας». Αλλά αυτή είναι η αλήθεια. Και στους Χριστιανούς της Κορίνθου γράφει ο Απόστολος Παύλος: «οι γαρ τοιούτοι ψευδαπόστολοι, εργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εις αποστόλους Χριστού. και ου θαυμαστόν· αυτός γαρ ο σατανάς μετασχηματίζεται εις άγγελον φωτός» (Β Κορ. ια , 13-14). Δηλαδή, ανθρώπους που έδειχναν ανάρμοστη συμπεριφορά, ο Απόστολος Παύλος τους αποκαλεί ψευδαποστόλους, δολίους και διαβόλους.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είναι καλύτερα να είναι κανείς αλήτης, που υπάρχει ενδεχόμενο να μετανοήσει, παρά να είναι ασεβής, έστω και αν είναι Κληρικός που έχει υποστή πώρωση! Το φοβερότερο όμως είναι να διακρίνεται κάποιος «εκκλησιαστικός» από γνωρίσματα και ασεβείας και αλητείας. Αλλά θα δώσουν φρικτό λόγο στον Θεό όσοι κατηχητές και Κληρικοί χρησιμοποίησαν την διακονία του κατηχητού και του Πνευματικού Πατρός και δημιούργησαν τέτοιους ανθρώπους μέσα στην Εκκλησία!

(Πηγή: *parembasis.gr*)

<http://www.alopsis.gr/alopsis/asebeia.htm>

Πηγή: hristospanagia3.blogspot.gr